

1. Je důležité vzít čistou a čerstvou rostlinu, rostoucí mimo znečištěné prostředí např. Arniku rostoucí na horách v Jeseníkách nebo na Šumavě, kde je rostlinstvo méně znečištěné. V lékopise (farmakopéji) např. v německé nebo anglické je popsáno, kterou část rostliny je potřeba k výrobě léku vzít. Někdy je třeba kořen, někdy květ, někdy je to celá rostlina. Musí být omyta i s kořeny a odumřelé nebo poškozené části musí být odstraněny. Rostlina se sbírá v době, popsané v lékopise.

2. Rostlina se dá do mlýnku nebo odšťavňovače, vše musí být čisté, bez příměsí jiných látek. Rostlina se tam dává vertikálně. Nasekaná masa se šťávou jde přes sítko, které nesmí být moc jemné. Šťáva nebude úplně čistá – jako zelené bláto, kašička. Musí se to dělat dost rychle, aby rostlina nevadla, neodumírala. Pak se přidá alkohol s vodou - množství je opět popsáno v lékopise. Bereme přitom také v potaz procentuální množství vody v rostlině. Pak se to dá do sklenice z tmavého skla. Je to speciální – neutrální sklo. Z normálního se totiž uvolňuje sodík. (Ale Hahnemann (zakladatel homeopatie) měl své léky v normálním skle a nic se nestalo). Tinktury i homeopatické léky jsou velice citlivé na světlo. Léky ve lahvičkách proto musí být zavřené v krabici nebo na suchém, tmavém místě. (Boironky nemusí, ale lépe je mít je schované).

Z německého lékopisu, jehož pravidla následují u A. je vzorec: $M \times D \cdot 100 = E$

M= váha rostliny v kg

D= množství vody v rostlině

E= hmotnost alkoholu, která má být přidána

Množství vody v rostlině zjistíte tak, že odvážíte např 5g rostliny, dáte do pece 60-70° horké na 4 hodiny a zvážíte znovu.

Říká se tomu ztráta při sušení. U rostlin se slizem, pryskyřicí či oleji to je stejný vzorec, jen $2 \times M \times D$.

Procenta přidaného alkoholu se u každé rostliny různí, podle něm. lékopisu buď 30, 43 nebo 63%.

V normální, t.j. nefarmaceutické praxi, pokud se používá jiný obsah alkoholu, ještě pořád to může být dobrá tinktura. Tinktura z Arniky obsahuje 1 díl vody a dva díly alkoholu. U Calenduly Hahnemann použil 1 část alkoholu a 1 část šťávy. A pak při potencování dal 2 kapky Calenduly k 98 kapkám alkoholu.

3. Potom se to přefiltruje, po určitou dobu to vyžrává – 3-4 týdny zavřené, určité věci se ustálí, potom je konečná filtrace. A máme mateřskou tinkturu, která se označuje takto: Ø nebo TM. Filtrace se provádí filtračním papírem, který nesmí být příliš hustý, má být co nejtenčí. (Nejlepší by byl vakuový filtrační systém.) Aby se to nezkažilo a alkohol se nevypařil. Když je tinktura zkažená, je na dně sediment – hned po výrobě. Ale je normální, že sediment tam bude po pár měsících – u některých. Některé tinktury normálně mění barvu – čerstvá Calendula je jasně zelená. Když je vystavena světlu po několik hodin, začne hnědnout, bez usazenin.

Voda se používá destilovaná (ne k tech. účelům!) nebo jakási osmotická – je čistší než destilovaná.